

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγκαστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιωμάτων κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Κ. Φωκῆν, Ἐνταῦθα.— Μᾶς γράφετε στὴν ἔπιστολή σας :

Ἐἶνε ἀληθές ὅτι ἀπὸ μικρῶς ἀρχισα νὰ γράφω στίχους καὶ μικρὰ διηγήματα, οὐδέποτε ὅμως ἠθέλησα νὰ γνωρίσω καὶ τὴν ἀξίαν των. Ἀπὸ

τοῦ θου ἔτους τῆς ἡλικίας μου, μέχρι τοῦ σημερινοῦ 17ον πού ἦδη ἔγω, πολλὰς χιλιάδας στίχων ἐποίησα, ἀλλ' οὐδεὶς παρ' ἡμῶν ἀκόμα δίδει εἰς κάθε νέον πού κατασκευάζει ὁ παλαιὸς ἐπὶ γράφει εἰς τὰ ἀρχαῖα.

Οἱ στίχοι σας λοιπὸν ὄχι ἐπιτυχεῖς. Ἐργασθῆτε ἀκόμα καὶ διαβάετε πάντοτε. Γράφει, διορθώετε, ἀρχίζετε, ἔτσι ἴσως δημιουργήσετε κατὰ μὲ τὸν καιρὸ. Σοφία Ν. Παπαντωνίου, Κυτταρισίαν.— Σὰς ἀπαντήσατε. Ε. Χαρλαμπιδῆν, Ἐνταῦθα.— Τὸ διηγήμα τοῦ Μπαῖρον θὰ δημοσιευθῆ. Φέρετε στὸ γραφεῖο, ἂν δὲν σὰς κἀνν γόπο, τὸ φυλλάδιο γὰ τὸ ὅποιο μᾶς γράφετε στὸ γράμμα σας, Εὐχαριστοῦμεν. Ἀγγ. Παπ. Κίρην.— Τὸ ποίημα σας ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχεῖς. Θὰ μπορούσατε νὰ το διορθώσατε κάπως. Δὲν εἶνε δόξαλο. Ἐλευθερίων Π. Σουζοῦ. Χαροκόπου (Καλλιθέαν). Τὸ διηγήμα σας Μιὰ περιπέτεια πολὺ μακάριον, οὐγ' ἴτην καὶ μὲ βαθὸς φιλοσοφικόν, ἴσως ποιητικόν καὶ εὐχρηστικόν ἰδεῶν καὶ ἔκτατον ἀτέλειον σκέψην. Δημοσιεύομε ἐδὼ τὴν ἀρχὴ. Ἐἶνε ἀρετὴ διὰ νὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀναγνώστας, μὲζυ δακρυῶν. Ἰδοῦ :

Ἡμέρα Ἰουνίου : ὁ λάμπων καὶ καυματίζων ἥλιος ἦτο εἰς τὴν ἀκμὴν του. Ἡτο 4 καὶ μισὸ ἢ ὥρα τότε εἶχα ἐγερθεῖ ἐκ τῆς μεσημβριανῆς ἀναπαύσεώς μου, καὶ μὴ ἔχων ἐργασίαν, ἀπεφασίσα νὰ κάμω ἕνα περιπάτον εἰς τὸν νέον τόπον πού πῆγα νὰ διελθῶ τὸ θέρος. Ἐξήλθον τῆς οἰκίας μου καὶ ἠκολούθησα μίαν λεωφόρον ἢ ὁποῖα εἶχεν σχηματισθῆ στοῶν ἐκ τὸν δενδροστοιχιῶν τῆς ἀποτελομένην ἐκ πλατάνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκείνην τὴν στιγμήν τὰ ἐρείθιμα πτηνὰ, τέττιγες, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἤρχον τὸ γλυκὺ καὶ θελητικὸν ἄσμα των. Εἰς τὰς δύο πλευρὰς τῆς λεωφόρου ὑπῆρχον θάμνοι πυκνοὶ καὶ εἰς τὰς ρίζας των ἐγαργαρίζεν ὁ ῥυθμὸς συνδεδεῶν δὲ καὶ τὸ γαργαρισμὸς τὸ ἄσμα τῶν ἀηθῶνων, καὶ ἡ ἀπαίρια φωνὴ τοῦ βατράχου (μπακ οὐά-κονά). Ὑπὸ τὴν εἰκόνα ταύτην ἠκολούθησα μὲρῖς ἐνὸς σημείου. Σάφως! ἀκούετε δ' κρότος διερχόμενον ἀποκινήτων μὲ ἐξωφρενικὴν ταχύτητα. Μόλις ἐπέσφρασα καὶ τὰ εἶδα, διότι εἶχεν σηκωθῆ σκόνη καὶ τὰ ἀπέκρυφεν.

Ὅταν ἐφυγεν σχεδὸν ἡ σκόνη, ἐνῶ ἐγὼ πλέον εἶχα βαδίσθαι 200 περίπου μέτρα, εἶδα μακρὰ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ ἕνα πυκνόφρον κῆγμα, εἰς τὸ ὅποιον εἰθίσκετο εἰς τὸ μέσον μίαν ἐπαιλίαν.

Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ἦτο κανὲν ἐξοκτικὸν οἰκῆμα τοῦ ἀρχοντος τοῦ τόπου, ἀλλ' ὅτε ἐπλησίασα εἰς ἀπόστασιν ἐκατὸν βηματων, εἶδον μὲτ' ἐκπλήξεως ὅτι ἦτο ἐκκληρία κλπ. κλπ.

Α. Π. Μαρίνον, Καλάμας. Μᾶς παρεξηγήσατε. Κάθε ἄλλο παρὰ νὰ σὰς θίξομε θελήσαμε. Τὸ διηγήμα σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Πολὺ κοινὸν εἰς πολλὰ σημεῖα ἀκατα-

νόητον καὶ γενικὸ λαθασμένο. Γιὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ «Μουκίτου» ἐνεργείας σας θερμοῦς εὐχαριστοῦμεν. Ρ. ο. μ. Π. ρ. ο. μ. σ. α. λ. ἰ. δ. η. ν. Σουφλιόν. Εὐχαριστοῦμεν γὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Το ποίημά σας ὅμως ὄχι ἐπιτυχεῖς. Μὴ γράφετε γ' ἀρχετον καιρὸ. Διαβάετε. Ἄφτο εἶνε τὸ καλύτερον, ὅπως καὶ σῖς ἄλλοιστε τὸ νοιώθετε. σὴν φρόνημος καὶ λογικὸς ἀνθρώπος. Β. ἰ. ρ. ο. ν. Ἐνταῦθα. Τὰ ποιητὰ σας ἀνεπιτυχεῖ. Ἰδοῦ δύο πεντάστιχα ἀπὸ τὸ «Σ' εἶδα σ' ἄνευρό μου :

Ὅταν πῆγα ξέρετε Πόπη στὸ χωριό μου
Μέσα στὸ γλυκὸ δλόγυ ν' ὄνειρό μου
Σ' εἶδα στολισμέν' ἕνα πρωί...
Πλάι στὸ πλερὸ μου μούλεγες χρυσὸ μου
Μεσοβόλῆμένη εἶνε ἡ ζωῆ.

Πῆρα τὸ κομὶ σου μὲτ' τὴν ἀγκαλιά μου
Κ' ἔτρεξε καινούργιο αἷμα στὴν καρδιά μου
Ἐμίθισα ἀπὸ τὰ φιλιὰ πὺν μούδινες ἐστῶ.
Σοῦ ψιθυροῦσα κ' ἐγὼ γλυκὰ ἕνα ποίημα σου
Ἐμπνεόντας μου τὸ ἢ φορεσιὰ σου ἢ χρυσή!...

Θὰ σὰς συμβουλευαμε λοιπὸν νὰ διαβάετε Ἑλλῆνας ποιητὰς πρῶτα. Ἐπειτα ἔχετε καιρὸ νὰ γράφετε καὶ δικὰ σας ποιήματα, χωρὶς βία, χωρὶς λάθη. Ν. Ἀ. λ. ε. ξ. Τὸ διηγήμα σας ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχεῖς. Τελειώνει κάπως ἀτόμοτα. Πάντως ἀποφύγετε καλὰ καὶ διατυπώετε στρωτὸ τὰς σκέψεις σας, ἀποφρύνοντας τοὺς ἐξωφρενισμοὺς. Νομίζομε δηλαδὴ πὺς μὲ λίγη προσπάθεια θὰ μπορούσατε νὰ γράψετε πὺ καλὰ παράματα, τὰ ὁποῖα θὰ περιηνοῦμε. Μὴ γράφετε στὸ «ξῆς κ' ἀπὸ δύο τις πλευρὰς τοῦ γάρτου. Π. Α. Θεοσικην. Τὸ εὐχρηστικὸν ποίημα σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Μ. Κ. α. π. ὀ. λ. α. ν. Τὸ διηγήμα σας «Ἡ Κατακόπος τῆς Λεπτοκαρπῆς» δὲν φαίνεται κακόν. Κατορθώσαμε νὰ διαβάσομε 8-10 ἀράδες στὸ χειρόγραφο σας, τὸ ἐξωφρενικὰ φιλογραμμῆνον. Γράψτε τὸ λοιπὸν καθαρά, ἀραιὰ παστρικά καὶ στείλετε τὸ νὰ το διαβάσομε, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ στραβοθῶμε. Γράφετε δὲ στο πλάι : «Ἀκακίωμα κρίσεως ἐστάλη». Σ. τ. Π. α. ν. α. γ. ἰ. ο. ἰ. δ. η. ν. Καρολίτσα (Σάφρον).— Τὰ πελογραμμάτα σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Χωρὶς ἐνδιαφέρον, πρόχειρα γραμμένα, χωρὶς τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν στὸ γράμμα ἢ τὴν ἰδέαν. Τὸ τελευταῖο μάλιστα ἀνεκδοτὸν τοῦ παλαῖ καὶ τοῦ Κοῦττα πολὺ κοινὸν. Γ. Κ. Ἀ. π. ο. σ. ἰ. ο. λ. ο. γ. ο. ν. Ἐνταῦθα. Φέρετε τὸ, ἂν δὲν σὰς κἀνν γόπο, στὸ γραφεῖο τῶν 8-10 μ.μ. Μ. γ. γ. Κ. α. σ. τ. ρ. ο. ν. α. κ. η. ν. Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμεν θερμοῦς γὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ Κλάμμα τῆς Καρδίας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Π. Η. η. ρ. ὀ. π. ο. ν. λ. ο. ν.

Τοῦ διηγήματός σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Γιὰ τὰ εὐγενικὰ σας λόγια θερμοῦς εὐχαριστοῦμεν. Κ. ἰ. μ. ἰ. ο. α. ν. ἰ. δ. η. ν. Πειραιᾶ.— Στείλετε τὸ, σὰς παρακαλοῦμεν, στὸ γραφεῖο 8-10 μ.μ. Μ. α. ν. ὀ. λ. η. ν. Ν. Κ. ρ. α. τ. ο. α. ν. Ἰ. κ. α. ρ. ο. ν. Π. ο. λ. ἰ. ο. ν. Π. ο. λ. ἰ. ο. ν. Π. ο. λ. ἰ. ο. ν.

Τὸ γραμμόφωνον κατήχησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπῆτι δὲν εἶνε τέλειον. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροντες, μαγεύονται γυρὰ του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διαθεσὴ τῆς τῆς πρὸ φημισμένης ὀρχήστρας τοῦ κοσμοῦ, πού παίζουν τοὺς τελευταίους χορεῖς τῆς ἐποχῆς. Χάρις δ' αὐτὸ εἰ γερὸι βαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένην ζωὴν τῶν νεώτων των, ἀκούοντες τῆς ὠραιότερας κανταῶδες πὺ τραγουδοῦσαν στὲς ἐκλεκτῆς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνον πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ὄργανον μὲ τῆς τελευταίης τελεσιποιήσεως. Τὸ γραμμόφωνον STARR τύπου XXII εἶνε τὸ μεναδικὸν ὄργανον πὺ συγκεντρώνει τὰ χαρακτηριστὰ αὐτὰ :

Μιά χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῆ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

ΑΘΗΝΑΙ : Στεὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φιλωνος 48

Ὅταν ἐφυγεν σχεδὸν ἡ σκόνη, ἐνῶ ἐγὼ πλέον εἶχα βαδίσθαι 200 περίπου μέτρα, εἶδα μακρὰ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ ἕνα πυκνόφρον κῆγμα, εἰς τὸ ὅποιον εἰθίσκετο εἰς τὸ μέσον μίαν ἐπαιλίαν. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ἦτο κανὲν ἐξοκτικὸν οἰκῆμα τοῦ ἀρχοντος τοῦ τόπου, ἀλλ' ὅτε ἐπλησίασα εἰς ἀπόστασιν ἐκατὸν βηματων, εἶδον μὲτ' ἐκπλήξεως ὅτι ἦτο ἐκκληρία κλπ. κλπ.

Α. Π. Μαρίνον, Καλάμας. Μᾶς παρεξηγήσατε. Κάθε ἄλλο παρὰ νὰ σὰς θίξομε θελήσαμε. Τὸ διηγήμα σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Πολὺ κοινὸν εἰς πολλὰ σημεῖα ἀκατα-